

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 83/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, Vajanského 10, Trnava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11Em/3/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 17. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 3 a 4 ústavy postupom Mestského súdu Bratislava II (ďalej aj „mestský súd“ alebo „súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 3 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených, ako aj vyžiadaného súdneho spisu vyplýva, že na základe II. výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3P/70/2019-845 z 29. marca 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 30. júna 2022 (ďalej len „exekučný titul“), bola maloletá dcéra sťažovateľa zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Sťažovateľ sa návrhom doručeným 21. marca 2023 okresnému súdu domáha výkonu tohto rozhodnutia proti povinnej, pretože, ako tvrdí, od 24. februára 2023

mu matka maloletej zamedzuje stretnúť sa s dcérou. Keďže súd nenariadil vykonanie exekučného titulu ani nepodnikol vo veci žiadne kroky, sťažovateľ sa urgenciou zo 4. mája 2023, 11. mája 2023, 24. mája 2023, 8. júna 2023, 3. júla 2023, 13. júla 2023, 3. augusta 2023, 15. augusta 2023, 6. októbra 2023 a 23. októbra 2023 domáhal konania a rozhodnutia vo veci.

3. Mestský súd uznesením z 12. júna 2023, právoplatným 3. augusta 2023, ustanovil maloletej za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len „kolízny opatrovník“) a výzvou z toho istého dňa požiadal povinnú o uvedenie ospravedlniteľných dôvodov nerealizovania styku maloletej s otcom a kolízneho opatrovníka o poskytnutie súčinnosti v uvedenej veci. Dňa 31. októbra 2023 nariadil vo veci termín pojednávania na 6. december 2023 a opakovane požiadal kolízneho opatrovníka o poskytnutie súčinnosti a vypracovanie správy zo zisťovania informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a z preverovania dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu. Uznesením z 2. novembra 2023 nariadil pohovor s maloletou za prítomnosti kolízneho opatrovníka a v neprítomnosti rodičov a ich právnych zástupcov, a to na 1. december 2023. Zároveň 2. novembra 2023 zaslal Okresnej prokuratúre Bratislava I podnet na vstup prokurátorky do predmetného konania, ktorá podaním z 10. novembra 2023 oznámila svoj vstup do konania.

4. Na pojednávaní konanom 6. decembra 2023 súd uznesením č. k. B1-11Em/3/2023-119 nariadil výkon exekučného titulu, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sťažovateľovi a maloletej uložil povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu s cieľom obnovy komunikácie a zlepšenia vzťahu otca s maloletou, a zároveň odložil výkon exekučného titulu na dobu troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vzhľadom na tvrdenú nečinnosť sťažovateľ podal 30. mája 2023 predsedovi súdu sťažnosť na priet'ahy, na ktorú nedostal žiadnu odpoveď. Z podanej sťažnosti však vyplýva, že sťažovateľ má vedomosť, že matka medzičasom (v decembri 2022) podala okresnému súdu návrh na zverenie maloletej do jej výhradnej starostlivosti. Konanie je vedené pod sp. zn. 3P/69/2022.

6. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. b) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v rodinnoprávnych veciach vrátane vecí podľa prvej a tretej hlavy druhej časti, tretej časti a štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava II.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Proti postupu mestského súdu (do 31. mája 2023 okresného súdu) sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta zbytočné priet'ahy v napadnutom vykonávacom konaní a argumentuje, že s ohľadom na charakter predmetu súdneho konania je nevyhnutné pristupovať k danej veci s osobitnou starostlivosťou a rýchlosťou z dôvodu možnej upadajúcej väzby medzi maloletými a rodičmi. K právnej a faktickej zložitosti uvádza, že ide o jednoduchú vec, pričom nie je sporné, že k styku sťažovateľa s maloletou nedochádza a exekučný titul ani jeho vykonateľnosť žiadna strana nespochybňuje. Zdôrazňuje, že súd vo veci nekoná a okrem ustanovenia kolízneho

opatrovníka maloletej je absolútne nečinný, pritom on svojím správaním nemohol priet'ahy zapríčiniť. Vyjadruje presvedčenie, že súdne konanie o výkon rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletých musí prebehnúť rádo vo dňoch, maximálne týždňoch, ak má plniť svoju funkciu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

8. Podstatou ústavnej s'ťažnosti je s'ťažovateľom tvrdené porušenie základného práva na súdnu ochranu, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o jeho maloletú dcéru, a v nadväznosti na to aj základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

9. Ústavný súd ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná s'ťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej s'ťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikáúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

11. Vo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017). Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

12. Výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí podľa § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CMP“) predstavuje nútené vymozenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Podmienkou núteného výkonu je okrem existencie vykonateľného rozhodnutia a návrhu oprávnenej osoby, prípadne uznesenia súdu o začatí konania aj dobrovoľné nesplnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Po začatí vykonávacieho konania je súd povinný zisťovať, či sa povinný skutočne nepodrobuje rozhodnutiu a či na to existujú ospravedliteľné dôvody, a teda či vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia. Ustanovenia Civilného mimosporového poriadku upravujú jednotlivé právne nástroje, ktoré majú viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia, prípadne k podrobeniu sa rozhodnutiu, napr. výzva na plnenie uskutočnená na pojednávaní, resp. písomná výzva (§ 379 CMP), uloženie mediácie

(§ 381 CMP), uloženie pokuty (§ 382 CMP), zastavenie výplaty štátnych sociálnych dávok (§ 383 CMP), pričom tiež upravujú odňatie maloletého (§ 386 CMP) ako priamy spôsob výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí. Postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu. Taktiež je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od vôle maloletého dieťaťa. V týchto prípadoch súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (I. ÚS 553/2016, IV. ÚS 452/2013, III. ÚS 113/2020).

13. V rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých má mať súd na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa je základnou procesnou zásadou vyjadrenou v čl. 4 CMP, v zmysle ktorého ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Všeobecný súd nemôže len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého (m. m. II. ÚS 375/2015).

14. Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, ktorá dáva súdu ďalšie zákonné možnosti (skúmanie existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, uloženie povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, psychologickému poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu neodkladným opatrením), ktoré majú uľahčiť dosiahnutie cieľa, a to zabezpečiť riadnu výchovu maloletých pri zachovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

15. Pri hodnotení, či mestský súd v konaní o výkon súdneho rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom konal bez zbytočných prieťahov a či konal sústredene a efektívne, je potrebné zohľadniť uvedené špecifiká. Nemožno preto automaticky vychádzať z dĺžky konania, početnosti procesných úkonov súdu alebo z efektivity, akú jeho postup (činnosť) dosiahol.

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

17. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov a napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za právne zložitú vec. S prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa a na skutočnosť, že tento záujem sa môže v priebehu času meniť, je súd vykonávajúci rozhodnutie o výchove maloletých povinný v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu

súdu (porovnaj § 380 CMP), a vykonať šetrenie o pomeroch maloletého, pričom môže na ten účel nariadiť pojednávanie (§ 379 ods. 1 CMP), vyzvať príslušné orgány na poskytnutie súčinnosti (§ 380 CMP) a pod.

18. Ústavný súd pri posudzovaní označeného kritéria prihliadol aj na význam predmetu konania pre sťažovateľa, ktorý sa v napadnutom konaní domáha výkonu právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorým sa upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej.

19. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom. Z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali konštatovanie, že sťažovateľ svojím správaním nenapomáhal, resp. bránil splneniu povinnosti mestského súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

20. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup mestského súdu (do 31. mája 2023 postup okresného súdu) v napadnutom konaní.

21. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že po doručení návrhu sťažovateľa z 21. marca 2023, ktorým sa domáhal realizácie striedavej osobnej starostlivosti o maloletú, mestský súd uznesením z 12. júna 2023 ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka a požiadal ho o zistenie informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu matkou (povinnou) a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov. Zároveň zaslal návrh sťažovateľa na výkon rozhodnutia povinnej s možnosťou vyjadriť sa a vyzval ju na uvedenie ospravedlniteľných dôvodov nerealizovania styku maloletej s otcom. Na výzvu súdu povinná nereagovala, a keďže si zásielku neprevzala v odbernej lehote, uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka nadobudlo právoplatnosť až 3. augusta 2023. Správa kolízneho opatrovníka z prešetrenia súčinnosti na strane matky bola mestskému súdu doručená až 9. novembra 2023 na základe opakovanej výzvy súdu z 31. októbra 2023. Dňa 1. decembra 2023 súd vykonal pohovor s maloletou, počas ktorého uviedla, že s otcom nekomunikuje od marca 2023, odvtedy ho nevidela a nepočula. Opakovane súdu zdôraznila, že so striedavou starostlivosťou nesúhlasí a pýtala sa súdu, či je stretávanie s otcom povinné. Z uvedeného vyplýva, že medzi maloletou a sťažovateľom pretrváva dlhšiu dobu trvajúci konflikt, a preto súd okrem nariadenia výkonu exekučného titulu (uznesením zo 6. decembra 2023) nariadil obom aj povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na zlepšenie ich vzájomnej komunikácie.

22. Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného chronologického prehľadu úkonov mestského súdu (do 31. mája 2023 úkonov okresného súdu), konštatuje, že ten vo veci vykonával základné šetrenie, ktoré by malo umožniť prihliadnúť na záujem maloletej, a napokon 6. decembra 2023 výkon rozhodnutia nariadil. Aj keď doterajší priebeh napadnutého konania nebol celkom bez priet'ahov, nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných priet'ahov v konaní v takom rozsahu a intenzite, ktoré by si vyžadovali prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Mestskému súdu je možné vytknúť určitú nečinnosť v období od 23. júna 2023, keď bolo účastníkom konania odoslané uznesenie z 12. júna 2023, do konca októbra 2023, keď bol nariadený termín pojednávania. Je nesporné, že potom už mestský súd nebol vo veci ďalej nečinný a pokračoval v konaní vykonávaním jednotlivých procesných úkonov. Pozornosti ústavného súdu neušla ani zjavná

pasivita povinnej, ktorá taktiež prispela k predĺženiu konania, čo však nemožno pričítať na ťarchu mestského súdu.

23. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné priet'ahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). Oneskorenie v niektorej fáze konania môže byť tolerované, ak celková dĺžka konania nemôže byť považovaná za neúmernú (rozsudok EŠLP vo veci Pretto a iní proti Taliansku z 8. 12. 1983, sťažnosť č. 7984/77, bod 37).

24. Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy aj podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Sťažnosť na priet'ahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05, I. ÚS 267/2019).

25. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09, I. ÚS 188/2019, II. ÚS 238/2020).

26. Napriek skutočnosti, že v napadnutom konaní bol v postupe mestského súdu zistený ojedinelý priet'ah a k nariadeniu výkonu exekučného titulu došlo po vyše 8 mesiacoch od podania návrhu, doterajšia dĺžka napadnutého konania (11 mesiacov), neprekročila hranicu ústavnoprávnej akceptovateľnosti primeranosti dĺžky konania. Zistený ojedinelý priet'ah v napadnutom konaní mestského súdu, aj keď je v zásade neprípustný, nedosahuje v okolnostiach danej veci takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala dospieť bez pochybností k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na základe uvedených dôvodov ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť

sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

27. Sťažovateľ v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných prietáhov v napadnutom konaní namieta aj porušenie základného práva na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 3 a 4 ústavy. Vzhľadom na čiastkový záver ústavného súdu o odmietnutí časti ústavnej sťažnosti, ktorá sa týka namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, neprichádza do úvahy ani vyslovenie porušenia už citovaného základného práva zaručeného ústavou, a preto ústavný súd aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

28. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, je potrebné uviesť, že v podanej ústavnej sťažnosti úplne absentuje relevantná ústavnoprávna argumentácia, ktorá by odôvodňovala sťažovateľom tvrdené porušenie označeného práva.

29. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020).

30. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nijako neodôvodňuje porušenie označeného práva a neuvádza žiadne právne argumenty, aby jeho ústavná sťažnosť spĺňala náležitosti kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, je potrebné na tomto základe ústavnú sťažnosť v časti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

31. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 15. februára 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu